

tere hen til de tre Bønder for at erfare lidt nærmere om disse ejendommelige Undervisningsanstalter, der i de senere Aar havde vundet en saa vid Udbredelse paa Landet, og som han ofte havde haft stor Lyst til at lære nøjere at kende.

Han hørte da allerførst til sin Forundring, at Sandinge kun laa knapt halvanden Mil borte, et Stykke bag den modsatte Fjordbred. Fra det Sted, hvor de sad, kunde man endog tydeligt se de mørke Lyngbakker ovre paa Genbolandet, bag hvilke Byen skjulte sig. Manden med det blonde Fuldsæg, der selv var en gammel Sandinge-Elev, gav tillige en saa begejstret Beskrivelse af Livet og Undervisningen paa Skolen, men især af dens Forstander, at Emanuel blev ganske længselsfuld efter at stifte Bekendtskab med denne Mand og lovede sig selv ikke at tøve længe med at gøre ham et Besøg.

Imidlertid var der kommen Madkurve frem henne fra Konerne. Nogle af Pigerne bød Smørrebrød rundt paa Kurvelaag og store Skræppeblade, mens andre gik omkring med Mælk paa Flasker. Tømrer Nielsen forestod Udskænkningen af en Dunk saakaldet „langt“ Øl og optraadte i det hele som Ceremonimester, hvorimod Væver Hansen sad